

Pobresa juvenil i família a Espanya

10/2009 - **Economia.**

El retard en l'emancipació residencial dels joves espanyols en les darreres dècades ha demostrat ser clau en la prevenció d'un augment del risc de pobresa juvenil. Els joves s'enfronten a les dificultats econòmiques associades amb la precarietat laboral i l'accés a l'habitatge retardant la sortida de la llar dels pares. La creixent convivència amb ambdós pares ocupats hauria aconseguit disminuir el risc de pobresa juvenil en els darrers anys. D'altra banda, els pares es beneficien cada vegada més del flux econòmic dels fills que treballen i conviuen a la llar, especialment en els casos en què els progenitors són aturats o inactius.

Un dels esdeveniments demogràfics més importants que ha tingut lloc a Espanya des d'una perspectiva històrica recent ha estat el "baby-boom" dels anys seixanta i setanta. L' "adaptació a les circumstàncies" d'aquestes generacions de joves (i de les seves famílies) via un important retard en l'emancipació residencial i en la maternitat ha estat clau en la prevenció d'un empitjorament del seu benestar econòmic.

Els resultats d'aquest treball mostren com la reducció del risc de pobresa entre els joves que conviuen amb els pares s'explica pel fet que un nombre creixent de joves espanyols cohabiten amb ambdós pares ocupats. D'aquesta manera, s'observa com l'augment de la participació femenina al mercat de treball hauria jugat un paper crucial en la reducció del risc de pobresa entre els joves. La dependència econòmica i el retard en l'emancipació residencial, per tant, s'haurien donat sobretot en aquelles famílies que millor s'ho poden permetre econòmicament.

D'altra banda, el salari dels joves que treballen i conviuen amb els pares ha esdevingut un factor cada cop més important en la reducció del risc de pobresa familiar – fins i tot, quan les condicions laborals dels joves al mercat de treball no han parat d'empitjorar. Per tant, el flux d'ajuda econòmica dels fills que treballen als pares hauria guanyat rellevància en el temps, especialment, a les llars on els progenitors es troben a l'atur o són inactius. La convivència amb els pares ha esdevingut, doncs, una estratègia familiar en la que, econòmicament, tant hi guanyen els joves com els seus pares.

Des d'una perspectiva econòmica, els resultats de l'article també mostren com la caiguda de la taxa de fecunditat entre els joves s'explica per les creixents dificultats econòmiques que les parelles joves confronten a l'hora de mantenir la seva descendència per sobre del llindar de pobresa.

Del costat positiu, si no s'hagués acceptat el retard en l'emancipació i en la maternitat com una estratègia natural per fer front a la precarietat al mercat de treball o a les dificultats d'accés a l'habitatge, entre altres, un nombre més important de joves haurien patit desavantatge econòmic a l'Estat espanyol en les darreres dècades. Del costat negatiu, la dependència econòmica imposa restriccions pel que fa a les decisions de cicle vital dels joves, retarda l'adquisició d'autonomia i limita el desenvolupament de les oportunitats vitals. Com a resultat, els joves espanyols viuen en un estat de semi-dependència anormalment llarg en comparació a la resta de joves europeus. [Més informació](#)

Sara Ayllón

Departament d'Economia Aplicada

"Poverty and living arrangements among youth in Spain, 1980-2005". Ayllón, S. Demographic Research, 20(17): 403-434 (2009).